

Norra Strö Hembygdsförening

Foto: Google

Årsskrift 2021

Granbacka Keramik

Öppet när det passar Dig

Karolina Holmgren
Värahultsvägen 77-13, Färlöv
@granbackakeramik
www.karolinakeramik.se

Tel 0721 823993

Boende på landet med tillgång till pool.

(Poolen är säsongsoppen under sommaren)

2 stugor och 4 hus med totalt 25 bäddar.

nordanagard.se

Bo 0736-81 84 00 · Joan 0736-81 84 03

Innehållsförteckning

Verksamhetsberättelse för år 2021	s. 3-4
Årskrönika	s. 5-7
Övarp från istid till 1900-tal	s. 8-9
Föreningens samling av skolplanscher	s. 10-11
Minnen från Norra Strö	s. 12-13
Branden vid Ekebergs gård 1947	s. 14-15
Så minns jag Thore	s. 16

Verksamhetsberättelse för år 2021

Våra aktiviteter under våren var få, då vi fortfarande befann oss i skuggan av pandemin. Men vi gjorde så gott vi kunde och sammantaget får vi väl säga att vi hade flera fina upplevelser tillsammans.

Kristi himmelfärdsdagen uppmärksammade vi genom att fira gudstjänst, som traditionen bjuder. Denna vårdag höll vi till i trädgården på hembygdsgården.

Årsmötet i maj hölls för en blygsam skara, även den utomhus på hembygdsgården. Arbetsdagar har vi också haft, då vi har iordningställt vårt brygghus och hållit ordning i trädgården med mera.

Vi har fått uppleva två kyrkogårdsvandringar i N Strö, tillsammans med Therese Eriksson. Vi hade också vår efterlängtrade invigning av vårt brygghus i augusti. Ordföranden i Skånes Hembygdsförbund, Sven Jensén, berättade för oss hur man tvättade förr i tiden. Som vanligt blev det en del glada skratt då Jensén håller föredrag. Han klippte slutligen bandet och brygghuset förklarades invigt.

På höstkanten hade vi också en lärorik svampdag på gårdsplanen vid Hembygdsgården. Pelle Gunnarsson hade radat upp sin otroliga svampfångst inför våra ögon; vi fick lära oss mer om alla de sorter, från de goda sopparna och kantarellerna till de mindre lämpliga matsvamparna. Vi grillade korv och återigen stod vädret oss bi.

En solig sommardag ställde vi till med bokloppis på gårdsplanen på hembygdsgården, där vi fikade och umgicks i ett lånat tält. Än finns böcker kvar att köpa på hembygdsgården, välkomna att fynda!

Den avslutande aktiviteten för året hölls av Emelie Pehrsson med dottern Tea från Enelund, som glatt visade oss på hembygdsgården hur det går till att musta äpplen. De medverkande åkte hemåt den eftermiddagen med nya kunskaper i ryggsäcken.

Målargruppen har träffats och målat under året. Deras verk får vi beundra under sommaren 2022, då deras konst kommer att visas upp på hembygdsgården.

Vi minns speciellt vår styrelsemedlem Yngve Holmgren, som lämnade oss i maj, samt vår medlem i huskommittén, Thore Albinsson som gick bort i december. Vi är mycket tacksamma för allt de bidragit med under alla år och vi minns dem med stor saknad.

Ett särskilt tack till Bertil Edel som testamenterat ett betydande bidrag till föreningen.

Tiden går, men evigheten består. Ett nytt år har börjat, och vi ser med glädje fram emot att möta er alla. Hjärtligt välkomna till våra aktiviteter. Vill ni komma andra dagar, bara kontakta någon av oss i styrelsen så öppnar vi för er. Vi har även en Facebookgrupp, dit ni kan vända er för att få information om vad som är på gång. Som medlem går det utmärkt att låna vår fina hembygdsgård vid tillfällen som mindre kalas, dop eller begravning, då vi tacksamt tar emot en gåva till föreningen i gengäld. Kontakta ordföranden.

Slutligen vill vi rikta ett stort tack till er som hjälpt föreningen genom arbetsinsatser, material och bidrag under året som gått. Samt ett stort tack till alla ni runt 150 betalande medlemmar som stöder oss, för utan medlemmar, ingen förening. Ett stort tack till er alla!

Styrelsen 2021

Ordförande	Britt-Louise Håkansson	044-74026, 070-6380965
Vice ordförande	Karolina Holmgren	072-1823993
Sekreterare	Thomas Hjörning	
Kassör	Annika Böök	
Ordinarie	Eva Ekström, Christin Nilsson, Tommy Svensson	
Suppleant	Kjell Tangfors	

Mina minnen av Yngve Holmgren av Britt-Louise Håkansson

Yngve var alltid en nöjd och trevlig kollega. Som medlem och sekreterare var han alltid mån om alla och föreningen. När jag blev ny ordförande kände jag en stor trygghet i att Yngve fanns där. Samtidigt hade han en stor kunskap och kompetens. Jag har också haft ett väldigt fint samarbete med Yngve under hela tiden tillsammans i hembygdsföreningen. Han var en stor tillgång för oss alla.

Jag bär med mig många underbara minnen av Yngve. De första minnena av Yngve, när jag tänker tillbaka, var när vi hade Ungdomsföreningen i Strö skola på 80-talet. Vi hade basarer på den tiden och sålde olika saker. Det första många tänkte på då var Yngves bröd som han hade haft med sig på cykeln, alltid nybakta och fortfarande varma när han kom. De doftade underbart gott. Jag har haft förmånen att smaka Yngves goda bakverk många gånger i livet, på olika sammankomster. Jag minns Yngve med stor saknad både privat och i föreningen.

Årskrönika 2021

Invigning av brygghuset den 8 augusti

Vid invigningen klipptes bandet av ordföranden i Skånes Hembygdsförbund, Sven Jensén och folk strömmade till. Hur man tvättade förr i tiden hade iscensatts med olika tvättredskap, underkläder och annat som dels föreningen har men som även lånats in för detta ändamål.

Lång kö till brygghuset

Britt-Louise Håkansson var med i tidningen i början av året

Underkläder på tork

Bokloppis den 4 september

Många böcker lämnades in och såldes vidare. Det finns dock kvar böcker på hembygdsgården i bokhyllorna. Många genrer! Fynda gärna nästa gång Du är där. Swisha betalningen till kassören.

Christin Nilsson kom med idén!

Kjell Tangfors

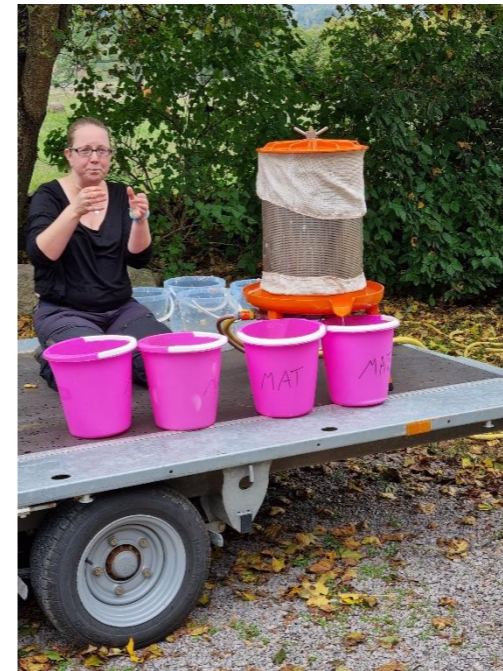

En pratstund

Mustning av äpplen den 3 oktober

Släpet med utrustning på plats vid hembygdsgården.

Emelie Pehrsson visar och

dottern Tea hjälper till.

Nä, nu tar jag must!

Svampexkursion den 9 oktober med Per Gunnarsson

Övarp från istid till 1900-tal

Olof Westerdahl har sammanställt en liten utställning på hembygdsgården om traktens historia. Faktauppgifter från Nils-Lennart Persson. Så här berättar de: Istäcket hade smält för 11 000 år sedan. Smältvattnet översvämde det blivande Skåne men några tusen år senare fylldes enbart sänkor med vatten. Källsjön var jättestor. Se karta intill avseende vattennivån år ca 1000 e.Kr.

1200-talet

Enstaka gårdar hade byggts i Övarp. Ärkebiskopen hade låtit bygga en kyrka i Strö. Bönderna måste betala s.k. tionde (skatt) till kyrkan. Kungamakten ökade över alla delar av riket.

1500-talet

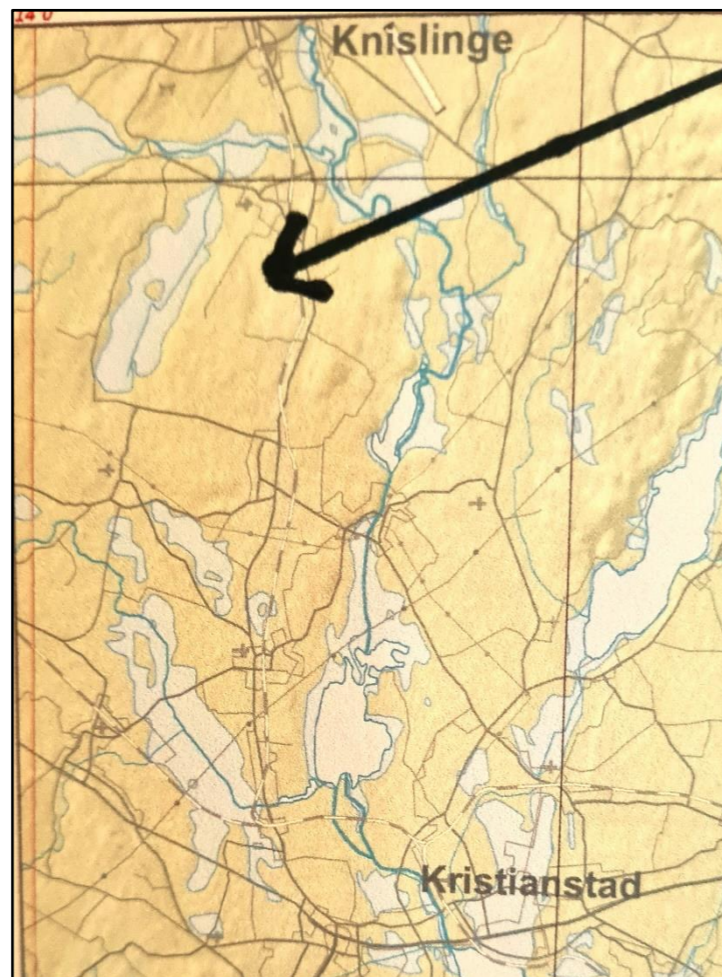
Källsjön hade fortfarande en stor yta.

1600-talet En orolig tid börjar. Gustav II Adolf bränner Strö. "Silverskatten" grävs ner vid Källsjöns sydvästra strand. 1658 föres Skåne över till det svenska riket.

Snapphanar påverkar livet i Övarp. Likaså Karl XI:s indelningsverk. Bönderna tvingades avsätta mark till soldattorp (för armén skapades s.k. rotar med 2-5 hemman vilka skaffade en soldat och underhöll denne med torp och extra stöd). Redan 1659 sattes kavalleriregementet Lybeckers Skånska Ryttare upp i Kristianstad. 1686 blev det officiella namnet Norra Skånska kavalleri-regementet. Källsjön börjar minska ytmässigt.

1700-talet Övarps by börjar växa fram runt Lockakull. Sjön norrut finns bara tidvis, istället kommer olika träd att etablera sig där - speciellt alträd. I beskrivning från 1767 angående Christianstads län betonas att Övarp har självägande bönder, skattebönder, till skillnad mot Hörred, som bara har frälsebönder. I Övarp betecknas åkern och ängen som nödig. Det finns dessutom ansevärd mängd bok- och ekskog.

1830-talet Herrnhutismen (religiös kristen rörelse från Tyskland) drog mycket folk till Övarp. Sommarmöten på Övarp nr 1 och 2 samlade ibland 600 personer. Myndigheterna tillät inte dessa möten, så de upphörde efter hand. (Svenska Missionsförbundet samlade stora sommarmöten i Vanneberga under ca 150 år, det sista hölls 2009. red anm.)

Karta över vattenståndets nivå för 1 000 år sedan.

1834 Laga skifte Förhandlingar började. Några gårdar tvingades flytta ut från bykärnan.

1842 Riksdagsbeslut om inrättande av folkskolor. Övarps skola byggdes 1887. Sven Persson på Övarp nr 1 hade bedrivit skolundervisning redan före 1842.

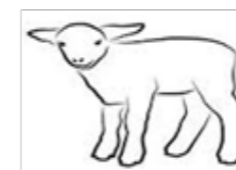
1860-talet Tillåtet idka handel utanför städerna. Livsmedelsaffär öppnade i Övarp. 1868 nödår. Inget regn mellan sådd och skörd. Ola Andersson på Övarp nr 3 lämnade både familj och gård. Emigrerade och kom aldrig tillbaka. Lockakullbacken grävdes ur för att få bättre väg till Hörred. Nödhjälsarbete.

1870-talet Nicklassons på Övarp nr 5 förbyggde sig och fick lämna sin gård. Han bytte yrke till fjärdingsman. Per Tufvesson på Övarp nr 12 var både landstings- och nämndeman. Han köpte nr 5.

1880-talet Övarps skola byggdes på Lockakullbacken. Första lärarinnan hette Anna Pamp. Hon hade dessförinnan undervisat på en skola på Övarp nr 12. Stor emigration till USA, även från Övarp.

1890-talet Den stora kanalen genom Källemosse grävdes - för hand. Många arbetade där i många år. När kanalen "Kälan" var färdig, började torvbrytning. Också utan maskinhjälp. "Källemosseskatten" påträffades vid dikesgrävning. Ellen Dyberg började sin långa lärargärning i Övarps skola, 42 år. Telefonstation öppnade i affären.

Början av 1900-talet Många överlåtelser av fastigheter: Anton Jönsson köper Enelund, Håkan Jönsson Gökalund, Teovald Tufvesson Övarp nr 5, Hans Persson Övarp nr 9, och arrenderar nr 10. Indelningsverket upphör. Inget krav på att hålla soldattorp längre.

KÅLABERGA MÖLLA

Vi erbjuder detaljstyckat kött från lamm och nöt samt grillkorv året runt.

Slaktat på skånska vilt.

Cliff 0709549201 & Emma 0702174334

Föreningens samling av skolplanscher

av Thomas Hjörning

Föreningen har ett stort antal skolplanscher dels från Övarps skola men även från Hästveda skola. Där hade man under hösten 2008 beslutat att skolans planscher som förvarades i källaren till mellanstadiet skulle slängas men genom en insats från flera personer i bygden hämtades dessa till Övarp. Dåvarande rektorn Eva Abrahamsson såg ett historiskt värde i att inte splittra samlingen. Planscherna och tillhörande ställ deponerades av Hässleholms kommun hos hembygdsföreningen och en räddningsinsats påbörjades. Ros-Marie Andersson arrangerade snabbt fordon och släpkärror för transport. Flera ställde upp med kort varsel och hjälpte till. Det var bråttom, sista veckan före jul 2008 och det var snöglapp med urusla vägförhållanden. Men hämtningen lyckades.

Föreningen förvarar ca 325 planscher och 40–50 st. större kartor och dyl. för upphängning i klassrum.

Enligt Wikipedia var skolplanscher vanliga i den svenska folkskolan från 1890-talet till 1970-talet. Man hade en normalplan från år 1900 för småskolor och folkskolor som förespråkade åskådlighet i undervisningen. Planscherna blev ett medel för lärarna att hjälpa barnen förstå skolkursens innehåll. Nu är det datorer, video, YouTube och annat som används istället.

Många duktiga konstnärer såsom Olle Hagdahl, Nils Kreuger och Nils Tirén utförde dessa planscher. Se Nils Tiréns målning Mullvad och Fladdermus från 1932 nedan. Tirén, f. 1885, d. 1935, gjorde ett 80-tal skolplanscher med djur. Han var inspirerad av Bruno Liljefors djurmålningar och blev med tiden en framstående jägare, natur- och viltvårdare.

De stora svenska tryckerierna producerade planscherna bl.a. Esselte, Iduns tryckeri och AB P. A. Norstedt & Söner.

MULLVAD och FLADDERMUS

10

ISBJÖRN

11

Minnen från Norra Strö

lite som Christin Nilssons faster Agnes Abrahamsson skrivit om sin släkt

"Mormors mor Maria Larsdotter var född i Strö. Jag vet ingenting om hennes barndom, men i unga år arbetade hon som väverska på en herrgård som låg ungefär 10 mil från Strö. Hon hade också varit i Malmö och lärt sig väva. Där lärde hon sig också den svåra konsten att spinna med båda händerna.

Säkerligen hade hon också vävt mycket hemma och under sin tid på herrgården fortbildades hon också av en manlig lärare. Det var flera väverskor i farten på de stora gårdarna på den tiden, då allt både linne och kläder skulle vävas i hemmen. Linet måste på den tiden odlas på såväl små som stora gårdar så att var och en fick till sitt behov. Sedan behandlades det hela vägen till garn och allt gjordes i hemmen.

År 1845 övertog mormors far Per Jönsson släktgården Nr: 14 i Strö och 1846 eller 1847 gifte han sig med Maria Larsdotter. På samma gång gifte sig också Pers syster Elna. Elnas man hette också Per Jönsson. Elna och Per bodde först i Strö men köpte omkring 1850 ett lantbruk i Sörby och det är det som vi (det vill säga Karin och Valter Jönsson) nu äger.

Maria och Per Jönsson på Nr: 14 i Strö, fick med två års mellanrum 9 barn, så nog var det liv på gården. Med tiden reste ju sedan 7 av dem till Amerika och ingen av dem fick de gamla se igen. Senare har Sven varit hemma två gånger, Anders en gång och Jöns kom tillbaka och stannade kvar här i Sverige. Mormors mor sa: "Nog tyckte jag det var tröttsamt när de kom hem med sin smutsiga tvätt, men då visste jag inte hur det kändes att se dem resa till Amerika". När barnen rest till Amerika lärde hon sig också skriva, för att på så sätt utan mellanhänder komma i kontakt med dem.

Förr var det vanligt att man skrev på, eller gick i borgen för varandra, och så gjorde även Per Jönsson. Detta blev hans och Marias olycka. De förlorade och fick hålla auktion på så gott som allt de ägde. Maria, som ju var en mycket duktig väverska, hade vävt "en varsin kista full" till alla barnen, men också detta fick säljas. Det måste ha varit svårt för henne, men hon lär ha sagt, att hon var glad att ingen förlorat på dem. Per och Maria flyttade sedan till ett litet ställe på Strö Tyнге. Det var nog ganska fattigt för dem då, och kanske detta var en av orsakerna till att så många av barnen reste till Amerika, men det är min egen reflektion." (Vad Agnes Abrahamsson fäst på pränt sammanställdes av Karin Jönsson i juni 1986)

Christin Nilsson om Agnes Abrahamssons minnen:

Maria Larsdotter spann med båda händerna dvs med två trådar samtidigt. Hennes spolrock och garnvinda finns på Hembygdsgården i Övarp, skänkt av Valter Jönsson, som berättar att Maria bl. a gått på Träne slöjdskola. Han tror att hon också arbetat som väverska på någon större gård i Tjörnarp.

Strö Nr: 14 var arrendegård under Torsebro krutbruk. Både Per Jönsson och Anders Olsson, som tog över arrendet efter Per, körde krutresor.

Strö Tyнге är Lerdala på vägen mot Vinslöv. Strö Nr: 14 hade mark ända bort till Lerdala, kallad deras utmarker. Det kan vara förklaringen till att Per och Maria enligt husförhörslängderna var skrivna på Strö Nr: 14 till sin död båda två. De bodde på undantag hos dottern Anna och hennes man Anders. Anders var då arrendator av gården. Pers syster Elna brukade gå genom skogen från Sörby till Strö Tyнге när hon hälsade på Per och Maria.

Både Per och Maria föddes 1820. Per dog 1892 och Maria 1897. De gifte sig i december 1846 i Norra Strö. Marias far var hennes Giftoman som skulle godkänna lysningen av äktenskapet. I kyrkoboken står det: "Marias fader, Lars Wollemarsson, 22 Strö, sjelf närvarande, samtycker." För Pers syster Elna som gifte sig samtidigt står det: "Elnas Giftoman, brodern Bengt Jönsson i Åraslöf är sjelf närvarande och samtycker."

Både Per och Maria är begravda på Strö kyrkogård (se bilden ovan). På samma plats är dottern Anna Olsson, hennes man Anders Olsson och två av deras barn begravda.

Branden vid Ekebergs gård 1947

berättat av Nils Lennart Persson

Det var den 16 oktober 1947. En helt vanlig arbetsdag för de allra flesta. Men inte för mig. En tid innan hade jag råkat ut för en olycka. En unghäst, som jag hade, blev skrämmd av en hund och kom i fullt sken springande rakt mot mig. Vid den våldsamma törn som jag fick, bröt jag vänster arm och gick nu med denna i band. På eftermiddagen bestämde jag mig för att gå en sväng utåt åkrarna. Då jag gått en stund, råkade jag kasta blicken söderut.

Bakom träddungarna, som fanns där, steg ett rökmoln upp. Från början var det ganska litet, men det steg och bredde ut sig mycket snabbt och snart var det jättestort. Det var rakt i riktning mot gården Ekeberg, och jag förstod att något riktigt olyckligt hänt där.

Ekebergs gård låg i Kålaberga, söder om Brogårdsvägen, i en skogsdunde

En första tanke var att snabbt ta sig dit för att vara till hjälp om så behövdes. Men nästa tanke var att med obrukbar vänsterhand var jag inte till någon hjälp. Bestämde mig i stället för att gå närmsta vägen, tvärs över skogsbackarna, ca en km. Nu hördes det också sirener från Vinslövshället, och snart kom en brandbil med blåljus och tjutande sirener förbi på vägen. Det hördes också samma ljud från Ströhället och man förstod att en brandbil kom också därifrån.

Då jag efter en stund närmade mig gården, såg jag att det brann för fullt i alla ekonomibyggnaderna, men ej i boningshuset. Detta hade hittills undgått elden för tankbilen från Vinslöv hade kommit fram och sprutade vatten på den gavel som vette mot brandhärden. Brandbilar från Färlövs och Vinslövs brandkårer hade kommit och brandmännen jobbade för fullt med att få fram vatten. De ställdes vid ankomsten inför stora problem. Närmaste ställe att ta vatten var Vinneån, och dit var det ca: a en halv kilometer. Så långt orkade en brandpump inte trycka vattnet, utan man måste sätta en pump på halva sträckan. Att sätta en pump vid ån gick fort och lätt, men sedan bestod sträckan upp till gården och branden av helt nyplöjd åker. Så nyplöjd att traktorn med sin plog stod på vändtegen med motorn igång.

Föraren hade, då han upptäckt branden, hoppat av traktorn och sprungit mot gården. Då åkern var oframkomlig med bil, måste framdragnings av pump och slangar ske med handkraft, vilket var oerhört tungt och tidsödande.

Mycket folk hade samlats och de flesta hjälpte till att plocka ut möbler och lösa inventarier från boningshuset. Med så många hjälpande händer var detta snart gjort. Nu hände det som vi alla med bävan väntade på. Vattnet i tankbilen tog slut. Det enda som nu kunde rädda boningshuset var att det mycket snabbt kom vatten från ån. Denna önskedröm dog mycket fort, då man såg att brandmännen hade en bra bit kvar innan någon vattenslang nådde fram.

Alla vi som var samlade, var nu blott åskådare, utan möjlighet att påverka det som skedde framför våra ögon. I den intensiva hettan började snart små lågor slå upp här och var på husets gavel. Dessa förenades snabbt till en enda jättestor låga, som spreds mycket snabbt. Snart var hela huset övertänt. Hettan gjorde att vi fick dra oss längre tillbaka och man kan säga att en tryckt stämning rådde - detta stora fina hus. En stund senare kom vattnet. Men för sent för att rädda något av huset. I stallet blev alla djuren innebrända. Det var ett antal nötkreatur, som fanns där. Vet ej hur många. Branden spreds mycket snabbt i början och inget kunde räddas ur ekonomibyggnaderna, som var tre och sammanbyggda.

Brandorsaken: en tvååring lek med tändstickor. Familjen hade nu blivit hemlös. Nattlogi ordnade dock grannarna snabbt. Äldste sonen, som varit min skolkamrat, fick följa med mig hem för övernattnings. Gården blev ej uppbyggd igen. Ett par år senare så lades marken till Nils Tage Nilsson, ägare till grangården Dockarp. Gården var försvunnen.

Inte förrän vid vuxen ålder fick jag veta att gården hette Ekeberg. Gården omnämndes ofta vid samtal i byn, men dess vedertagna namn var Ola Karls. Detta efter en tidigare ägare, som hette Ola Karlsson. Denne Ola Karlsson var en i socknen känd person som var med överallt då något skulle beslutas. Bl.a. var han auktionsförrättare och en av initiativtagarna till Norra Strö Sparbank.

Han var född på gården 1844 och lämnade över till sin son Per, född 1872. Per hade inte faderns utåtriktade intresse utan gick helt in för gårdens skötsel. Han var en duktig jordbrukare och byggde också till stor del av gårdens byggnader. Hela sitt liv fick han i bygden heta Ola Karls Per. Han var ogift och barnlös och innan han dog 1928, blev gården såld till Betty och Per Nilsson. Inte heller nu blev det några barn på gården utan den blev såld 1940 till Arvid Paulsson. Denne var också ogift och förblev så livet ut. En syster hushållade för honom under hans ägartid här.

Återigen blev gården såld. Denna gång till en familj med fyra barn. Elsa och Gunnar Jönsson hette köparna och året var 1945. Nu trodde man att det skulle bli en lång ägartid för denna familjen. Men fortsättningen blev helt annorlunda.

Tvååring lekte med eld, faderns gård brann ned.

KRISTIANSTAD, torsdag. (TT) En gård tillhörig lantbrukare Gunnar Jönsson, Kålaberga, Strö, ödelades på torsdagseftermiddagen av eld. En tvååring son till ägaren hade lekt med tändstickor i loglängan och satt eld på halm. Då man hade två km till vatten fördröjdes släckningsarbetet. En ko, sex kvigor och en del svin innebrändes, varjämte maskiner och redskap jämte inbärgad gröda blev lågornas rov. Gårdens byggnader var försäkrade för 72 000 kr., vilket icke anses täcka värdet av det brunna.

Svenska Dagbladet 1947-10-17

Så minns jag Thore

av Ivar Persson

Första gången vi träffades på riktigt var i mellanstadiet, Thore i 3:an och jag i 4:an. Sedan fortsatte det i 5:an och 6:an. Efter skolan i Strö kom vi till Färlöv, men där fick vi enkelklass så vi träffades inte så ofta. Vid 15-årsåldern började mopedintresset och vi träffades ofta i Övarp vid Korva-Margits kiosk som låg i Övarps by.

Jag kommer ihåg att vi på höstarna jagade nere på Lerdala. Thore hade sin morfars hagelgevär och jag fick låna Torstens. Varje gång vi skulle jaga sa Torsten tydligt till oss att vara försiktiga. Ibland sköt vi någon fasan och hare.

Efter moped och jakt blev det bilar och de intresserade oss mycket. Thore fortsatte med bilar och då särskilt lastbilar. Det höll han på med i stort sett ända till slutet.

Thore har jobbat en hel del med Hembygdsföreningen i Strö, och då speciellt när den byggdes ut med den nya delen. Det var inte bara vi utan många frivilliga hjälpte till vid detta bygge.

Jag minns Thore som en mycket hjälpsam människa, man behövde bara nämna något man ville göra, så genast var han med på noterna.

Jaktkurser gick vi många år tillsammans, med bl.a. Tolve Pelle, Johnsa Lennart, Gunnar på Brogården och vi träffades hos Oskar Malm, som var vår kursledare. Efter att vi slutade med jaktkursen, började vi spela kort, under vintermånaderna. Spelet hette plump, och var aldrig om pengar. Detta höll vi på med i kanske 15-20 år.

Något jag minns särskilt väl är att vi gifte oss samtidigt i Strö kyrka 1981 med Erland Stiber som präst. Jag minns Thore som en trofast och ärlig kompis i mer än 60 år. Jag var med på hans begravning och trots det har jag svårt att fatta att han är borta.

Vill Du stötta vår förening?

Vill Du synas i Årsskriften och samtidigt stödja föreningen så är priset för baksida färg 1 750 kr helsida färg 1 500 kr, halvsida färg 1 000 kr, helsida sv/vit 1 250 kr, halvsida sv/vit 750 kr.

Följ oss på: www.hembygd.se/norra-stro
På Facebook: Norra Strö Hembygdsförening

MASKINER I VÄRLDSKLASS OCH
LOKAL SERVICE MED DET LILLA EXTRA
- VÄLKOMMEN TILL RINKABY

RINKABY
MASKIN AB

Rinkaby Maskin AB, Åhusvägen 85, Rinkaby, rinkabymaskin.se 044 - 22 80 00

Kvist Gräv

OPPMANNA • 0733-64 61 56

En enklare vardag

Grunden till en sund och hållbar ekonomi är att ha kontroll över sin vardagsekonomi. Med rätt verktyg är det inte särskilt svårt. Vi har samlat alla verktyg och tjänster som du behöver i ett smart paket som passar just dig och dina behov.

▶ Läs mer på sparbankenskane.se
eller ring oss på 0771-12 20 00.

Sparbanken
Skåne

Sydved

Allt bygger på förtroende.

Distrikt Hässleholm 010 46 78 564

Bjärlövs Grus & Schakt AB

Behöver Du ha grävt eller schaktat ,
upprustning eller underhåll av vägar och
gårdsplaner ?

Vi står till tjänst och lämnar dessutom råd och
kostnadsförslag

Mobil: 0708 - 176 783, 176 784

Hos en mindre bank blir du en större kund!

www.sparbankengöinge.se

Sparbanken Göinge

Lokal - Trygg - Personlig

